

Lina Van Mellaert was een erg actieve vrouw, toen ze in 1992 plotseling zwaar ziek werd. Uiteindelijk werd CVS vastgesteld, het beruchte chronischevermoeidheidssyndroom. Lina viel in een zwart gat, maar zocht en vond een uitweg, een nieuw doel in haar leven. Vanuit de ervaring van haar eigen leed, schrijft ze helende en troostende woorden voor medemensen in nood.

Ilse Van Halst

'Als moderne kluizenaar bekijk ik de wereld anders'

REEDS al kind hanteerde Lina de pen. Vooral poëtische beschrijvingen van de natuur gingen haar goed af, ze sleepte er zelfs prijzen mee in de wacht. Ze werd echter psychologe. „Ik wilde vooral zorgend bezig zijn, mensen in nood helpen. Aanvankelijk besefte ik niet dat je als psycholoog en vanuit je gelovige achtergrond ook schrijvend kunt helpen. Dat heb ik intussen wel begrepen.”

- *Het geloof loopt als een rode draad door uw leven.*

Als kleuter van drieënhalftuimelde ik van de tweede verdieping. Men vreesde voor mijn leven. Ik beschouw het leven dan ook als een geschenk. En ik weet dat God over me waakt. Toen ik als achttienjarige als vrijwilligster meeging op ziekenbedevaart naar Lourdes, als inlossing van een belofte die mijn ouders na mijn val hadden gedaan, bleek dat een intense geloofservaring.

In het middelbaar was ik hoogstgeboeid door de lessen filosofie. Ik was ook vrijwilligster in Volkssterrenwacht Mira. Voor mij was er meer dan de zichtbare werkelijkheid op aarde en in het heelal. Vanuit mijn belangstelling voor filosofie en astronomie was ik op zoek naar God. Wie is Hij? Hoe spreekt Hij tot ons vanuit zijn schepping?

- *Andere constante in uw leven is uw inzet voor de naaste.*

Naast mijn baan als psychologe, zette ik me ook in voor Amnesty International Vlaanderen. Als landencoördinator was ik eerst verantwoordelijk voor Centraal-Afrika, vervolgens voor Congo, Rwanda en Burundi en tot slot enkel voor Congo. Dit engagement boeide me ontzettend en was zeer verrijkend.

- *In 1992 kwam er abrupt een einde aan dit bruisende bestaan.*

Ik lijd aan het chronischevermoeidheidssyndroom. Plotseling zat ik thuis. Ik verloor mijn baan, en ook de zorg voor het huishouden en onze beide kinderen kostten me veel moeite. Zelfs winkelen ging niet meer, één keertje in drie

maanden tijd lukte het. Ik verzwakte zienderogen en leidde een kluizenaarsleven in mijn eigen huis. Mijn sociale contacten verdampden, want ik zag nog enkel familie en bureu. Ik was te ziek om nog iets van mijn leven te maken. „Jezus, help me.” Dat was het enige wat ik nog over de lippen kreeg.

Voorheen was ik een actieve vrouw. Noodgedwongen moest ik van heel wat dingen afscheid nemen. Het werd een lang rouwproces. Ik had niets om handen waarin ik mezelf kon terugvinden. Tot onze pastor me voorstelde me te engageren in het inmiddels ter ziele gegaan Krinoo, een plaatselijke beweging die preventief bewustmakingswerk verrichtte over aids. Het bleek de ideale oplossing. Mensen in nood bemoedigen en steunen was altijd al mijn ding.

- *De aanleiding voor uw eerste boek met poëtische meditaties, bezinningen en gebeden?*

Tijdens een viering voor slachtoffers van aids en hiv op Wereld-aidsdag 1 december 1999, kreeg ik Ward in de gaten. Een fractie van een seconde keek die jongeman me zo intriest aan, dat het me altijd is bijgebleven. Intuïtief her-

kende ik zijn diepe leed. Enkele maanden later begon ik, Wards gelaat voor ogen, teksten te schrijven om hem te troosten, te bemoedigen en te steunen. Het was een proberen met vallen en opstaan. Ik wilde bewust poëtische teksten te schrijven. Slechts in poëzie kun je immers intens meelevend uitdrukken. Poëzie bezit dan ook een enorme kracht. Zelf ziek, herkende ik de smart van Ward en van andere zieken. En kon ik troosten vanuit een gevoel van solidariteit. Dat werd mijn eerste boek, *Een warme hand*.

Ondanks mijn beperking, wilde ik nog altijd iets betekenen voor anderen. Omdat er in onze Kerk weinig werd gedaan aan bewustmaking omtrent aids en hiv, besloot ik een brochure over aids te maken. Het werd een moeizaam proces, maar voortdurend had ik het gevoel dat Ward naast me stond als een glimlachende en aanmoedigende aan-

wezigheid. En die me aanmoedigende vol te houden.

Later werd de brochure vertaald in het Frans en vond ze haar weg naar Centraal-Afrika. Zo vielen alle puzzelstukjes in elkaar. Ik

Hoe erg het ook is, toch is een zachte en liefdevolle Aanwezigheid je altijd nabij. Ik heb het aan den lijve ondervonden

was dan wel aan huis gekluisterd, maar mijn brochure bereikte toch Afrika, waar aids zo'n ravage aanricht. Dat kan geen toeval zijn. Dit is de weg die ik moest gaan. Als ik terugblik op mijn leven, begrijp ik nu dat alles een bedoeling had. Op het ogenblik zelf zie je dat niet, al word je op een bepaalde manier 'geleid'.

- *In uw eerste boek dankt u Jezus, omdat Hij u inspireerde.*

Het begon allemaal aan dat altaar, met Ward die me aankeek. Dat gelovige aspect wil en kan ik niet weglaten. Het is ook de rode draad door mijn volgende boeken.

Aanleiding voor het tweede boek, *Je mag weer mens zijn*, is het verlangen een slachtoffer van seksueel geweld te helpen. Het boek is

echter ruimer geschreven, zodat het ook slachtoffers van psychologisch, lichamelijk of sociaal geweld een hart onder de riem kan zijn.

Een ontmoeting met een persoon die twee broers verloor door zelfdoding, gaf inspiratie voor een derde boek, *Aan de rand van het water. Troostende woorden bij rouw*. Het zijn poëtische teksten en gebeden voor mensen die op welke manier ook een naaste verloren, voor mensen die kampen met verdriet en afscheid. De teksten richten zich tot de nabestaanden, tot de overledenen en tot God.

Door mijn contact met slachtoffers, mensen met trauma's, leerde ik dat je God kunt verliezen wanneer je afschuwelijke dingen beleeft, maar ook dat je Hem kunt terugvinden. Hoe erg het ook is, toch is een zachte en liefdevolle Aanwezigheid je altijd nabij, ook al zie je dat op dat moment niet. Ik heb het aan den lijve ondervonden. God woont in het toeval, maar daarvoor moet je wel openstaan. Je moet Hem willen zien.

- *Was u nooit opstandig vanwege uw ziekte?*

Eigenlijk niet. Door te schrijven help ik anderen, maar krijg ik ook veel terug. Het is een verrijking voor mezelf. Ik ben ervan overtuigd dat we allen voor elkaar moeten zorgen. Voor mensen die slachtoffer zijn, die zich laten gaan, die zich nog dieper in de put werken. Ik tracht dat alvast met mijn beperkte mogelijkheden. Je mag een mens niet loslaten, ook al kun je zelf weinig. Als moderne kluizenaar bekijk, ervaar en duid ik de dingen anders, want vanuit mijn innerlijke belevingswereld. Was ik niet ziek, dan had ik dit alles niet mogen beleven. Waarom zou ik opstandig zijn?

Lina Van Mellaert, *Aan de rand van het water. Troostende woorden bij rouw*, Kok, Kampen 2005, 127 blz., 11,5 euro. Bestellen kan door overschrijving van 11,50 euro per exemplaar op rekening 220-0971727-17 van Uitgeverij Halewijn met vermelding van het aantal exemplaren en „code 221”. Het boek is ook verkrijgbaar bij de liturgische centra. • De brochure *Aids, ook onze zorg* (5 euro) is nog steeds verkrijgbaar bij Kerk & Wereld te Mechelen, telefoon 015/28.07.00.